

garantiza el Gobierno de España y garantiza el Gobierno de la Generalitat la plena ejecución de un proyecto histórico para nuestra comunidad. (*Veus: "Muy bien!"*)

En segundo lugar, decirle, señor portavoz, que efectivamente el Gobierno de la Generalitat continúa su camino de defensa de la ejecución de ese plan. Así, justo antes del verano se presentaron las alegaciones favorables al Plan hidrológico nacional que están previstas en el desarrollo de los documentos que tienen que poner en marcha ese plan. Se puso en marcha una comisión, representada por algunos miembros del Gobierno que tienen alguna relación con la propia ejecución del plan. Y, además, voy a tener la ocasión de reunirme con la comisaria Walstrom, con el comisario Bernier y con Romano Prodi, siguiendo una larga tradición de tareas de este gobierno, del gobierno de la Generalitat en estos últimos años, en donde los presidentes de la Generalitat y los consejeros de la Generalitat han estado también en Europa defendiendo los intereses de nuestra comunidad. Por lo tanto, no hago sino continuar la estela de un esfuerzo constante y continuado de los gobiernos del PP de estos últimos años para defender, allí donde creemos que es necesario defender, el Plan hidrológico nacional.

A la vez, coordinar esfuerzos con el Gobierno de España, que es a quien corresponde la ejecución del mismo. Y ahí también quería hacer un tercer apunte. En este caso el estado de las autonomías, solidaridad entre territorios, es fundamental que tengamos claro el papel del Gobierno de España y el papel de los gobiernos autonómicos. Y es el Gobierno de España el que está garantizando la ejecución del propio Plan hidrológico nacional. Por eso no entiendo cómo es posible que haya gobiernos autonómicos que se vayan a instancias europeas a obstaculizar la ejecución de una ley del Estado.

Me parece una doble deslealtad, una deslealtad a un principio básico de la Constitución Española, que es la solidaridad entre territorios, y la ejecución del Plan hidrológico nacional es la consecuencia de la solidaridad entre territorios. Y una segunda deslealtad, que es la deslealtad a un estado compuesto, como el español, en donde las comunidades autónomas no podemos frenar, fuera de las instancias y de los espacios de debate estatales, aquellas leyes aprobadas por el Estado, aquellas leyes aprobadas por las Cortes Generales que representan el interés general del pueblo español.

Por lo tanto, esa doble deslealtad vamos a seguir oponiéndonos a ella, vamos a seguir trabajando para que el Plan hidrológico nacional sea una realidad. Y, pese a las circunstancias que se vayan sucediendo en el tiempo, como por ejemplo anoche mismo tuvimos noticia de otra decisión que podría impedir en principio la ejecución del mismo, tengan absolutamente claro, en primer lugar, que como ya anunció la ministra de Medio Ambiente y como se ha dicho desde el Gobierno de la Generalitat por parte del conseller de Infraestructuras, la decisión de ayer del consorcio del Delta del Ebro no va a impedir la ejecución del Plan hidrológico nacional y, en definitiva, vamos a continuar por el camino trazado hace ya unos cuantos años, para hacer posible que ese transvase de agua del Ebro sea una realidad a nuestra comunidad. Por el interés de la Comunidad Valenciana, por el interés de un proyecto político como el que todos repre-

sentamos, por el interés de un estado compuesto como el español, que sabe que el juego de relaciones y de equilibrios de comunidades autónomas se fundamenta básicamente en la lealtad a la ejecución de las leyes del estado y porque, en definitiva, es una reivindicación histórica, perfectamente bien encauzada, y nunca mejor dicho, por el Plan hidrológico nacional, para que esa agua sea una realidad.

Y la última circunstancia antes de que termine mi tiempo es decirle que el Gobierno de la Generalitat ha cumplido durante estos años sobradamente con sus compromisos. Y así hay desaladoras, depuradoras y modernización del riego en nuestro territorio, que hacen y avalan nuestra posición al respecto.

Muchas gracias. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta té la paraula l'il·lustríssim síndic, senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista.

El senyor Pla i Durà:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, quina opinió li mereix el grau de seguretat vial de les carreteres de la Comunitat Valenciana?

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señoría, esa es una de las cuestiones que siempre preocupan a los gobiernos, y por eso se hacen todo tipo de planes y se hacen todo tipo de inversiones para mejorar la seguridad vial en nuestras carreteras, eliminando, por ejemplo, pasos a nivel o mejorando algunos puntos negros en donde se pueden producir un mayor número de accidentes.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Mire, senyor Camps, l'aigua és important, i nosaltres volem, com vostés, donar una resposta de futur a este problema, però sense manipulacions com les que hem pogut vore hui ací i sense maniqueïsmes. Però tan important com l'aigua són les persones i, en el sentit de la meua pregunta, aquelles que transiten per les nostres carreteres. Estes deuen ser una preocupació prioritària també dels poders públics, que tinga, com a mínim, la mateixa intensitat, si cal més intensitat, que la que puguen dedicar a resoldre el problema de l'aigua per a la nostra comunitat.

Les nostres carreteres ens deixen diàriament un drama humà i unes conseqüències econòmiques per al conjunt de la societat molt importants. La magnitud del problema fa necessari, de veritat, un compromís seriós i inajornable. Espanya triplica la mitjana europea de morts en accidents de carretera i se situa en el segon lloc per la cua en matèria de seguretat vial. Gran Bretanya té cinc vegades menys sinistralitat que nosaltres. La situació en la comunitat no és millor.

Segons el Real Automóvil Club, la Comunitat Valenciana és la cinquena més perillosa de l'Estat espanyol, amb més de 400 quilòmetres amb un nivell de perillositat alt o molt alt. Des de 1996 fins 2002, segons dades facilitades pel Ministeri de Foment, s'ha incrementat el nombre de morts un 15%. Per això, per a nosaltres la seguretat en les carreteres és una prioritat, i ens agradaria que també ho fora per a vostés. Estes dades mereixen una reflexió, i els qui tenen responsabilitat de governar han de fer-la, si cal, amb major mesura.

Este mateix any s'ha aprovat el Programa de seguretat vial de la Comissió europea, en què es fixa com a objectiu la reducció a la mitat del nombre de morts en carretera. Diversos països de Europa han situat este tema com un objectiu prioritari. El senyor Chirac en la seua declaració de govern va fer d'este tema, de la lluita contra la inseguretat, un dels tres grans eixos per al quinquenni del govern.

Fins ara puc afirmar que vostés no han anat per eixe camí. D'entrada vosté no es va dignar ni tan sols a nomenar el tema en el seu debat d'investidura, ni a contestar a una proposta de prioritzar este tema que vaig fer jo en el debat. Vostés van anunciar un pla de seguretat vial fa dos anys del qual res sabem, i han aprovat un pla de salut de la comunitat que recollia de passada l'atenció de les víctimes, amb un pressupost inexistent.

La seguretat vial i, per tant, la preocupació del seu govern perquè descendisca el nombre d'accidents i de morts en les nostres carreteres no és una preocupació, ni en la part preventiva ni en la part de seguretat en la xarxa de carreteres.

En el primer cas vull llançar-li una proposta. Si l'objectiu és reduir a la mitat el nombre de morts en accidents de trànsit, una bona contribució per part del seu govern seria dedicar la mitat del que destinen en publicitat institucional, per a fer propaganda en molts casos, a fer campanyes de sensibilització. Per ara, jo crec que és fonamental que la gent tinga un sentit d'utilització del cinturó, d'absència de casc quan s'utilitza la moto, així com campanyes específiques per als jòvens, que són el col·lectiu amb major risc que hi ha en esta comunitat, i, com no, avançar en línies d'investigació en matèria de seguretat vial.

Pel que fa a la millora de la xarxa de carreteres, vull recordar-li que el nivell d'inversions del conjunt de les administracions en este sentit és molt més baix del recomanat pels experts.

Respecte al que és competència de la Generalitat. El conseller l'altre dia va fer ací una tirallonga de projectes, alguns d'ells anunciant reiteradament... sense finalitzar; altres en estudi, però no va fer ni una sola referència als punts negres i a la necessitat de terminar-los i concretar terminis per acurtar eixa situació en eixos punts negres.

No podem estar vanagloriant-nos pel que fa a la inversió de l'Estat en esta comunitat que està fent-se tot, i tindre situacions d'inseguretat com les que té en estos moments la Nacional-340 i la Nacional-332. La Nacional-340 va rebre fa poc un menyspreu per part del ministre a tots els valencians amb motiu d'eixa Nacional-340. Va dir que ens oblidem que es millore la Nacional-340 i que es busquen altres vies alternatives. Quines? Si ni tan sols han sigut capaços de llevar el peatge de l'A-7 que vostés prorrogaren 18 anys! Li recorde que gran part d'eixos 400 quilòmetres estan en eixes

dos carreteres. I quina importància li donen vostés al tema quan deriven una proposició no de llei perquè es discutisca açò ací en comissió? El senyor Fabra ha quedat bé.

El Grup Parlamentari Socialista ha presentat una proposició no de llei en esta cambra que insta el Consell a elaborar eixe pla. M'agradaria que la recolzaren i que en el menor termini de temps possible eixe pla es presentara ací, el debatèrem i treballarem conjuntament per a resoldre un gran problema que afecta diàriament a milers de persones des del punt de vista humà, i que afecta al conjunt de la societat valenciana des del punt de vista econòmic. Eixa és una proposta com li la vaig fer el dia del debat d'investidura. Espere resposta. I no espere derivacions ni espere el que són respostes moltes vegades autocomplaents, que no ajuden a millorar la situació de vida dels valencians i valencianes.

Gràcies. *(Aplaudiments des d'un sector de la cambra)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.
Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.
Señoría.

Es una cuestión que nos preocupa a todos, lógicamente, y por eso el Gobierno de la Generalitat ha estado durante todos estos años mejorando la red de carreteras de nuestra comunidad.

Usted ha hablado ahora de dos carreteras que tienen problemas de intensidad de tráfico. Hace muy poco el Grupo Parlamentario Popular presentó una proposición no de ley para atender esta cuestión. Pero tendría que recordarle que durante los años de gobierno del PP, entre otras cosas, se mejoró ostensiblemente la comunicación con Madrid, un punto negro en todos los aspectos, en todos los aspectos de comunicación. *(Remors)* Tendría que recordarle, tendría que recordarle que la autovía central es ya prácticamente una realidad. Tendría que recordarle que está en marcha la autovía de la Plana. Y respecto de la A-7, señor Pla, tendría que recordarle que el único gobierno que ha liberado parte de esa autovía de peaje ha sido el gobierno del Partido Popular cuando hizo la variante *(remors)* cuando hizo la variante de Sagunto.

Por lo tanto, este tema que nos preocupa a todos efectivamente es una cuestión que tenemos que seguir trabajando entre todos: quitando travesías, como se están quitando en muchos casos, la autovía hacia Aragón ya es una realidad en algunos municipios de la provincia de Castellón; haciendo nuevas autovías, mejorando las infraestructuras, cambiando algunos puntos negros, quitando pasos a nivel y, en definitiva, accesos a las ciudades, que en estos momentos son los que más nos preocupan. Y poniendo en marcha –como ha ocurrido durante estos años también– planes bianuales de seguridad vial en las carreteras por parte del conseller de Obras Públicas, y el propio conseller ya anunció en su comparecencia aquí en las Cortes Valencianas un plan global para los próximos años.

Por lo tanto, le preocupa a usted, me preocupa a mí y les preocupa yo creo que a todos los ciudadanos de la

Comunidad Valenciana, a todos, porque a todos nos afecta, a todos nos preocupa. Es una cuestión que preocupa a todas las familias de nuestra comunidad, a todas las familias españolas y a todas las familias europeas, porque desgraciadamente hay muchos accidentes y entre todos tenemos que evitarlos.

Ahora, sobre esta cuestión ¿qué tenemos que hacer? Seguir trabajando, posiblemente también en campaña de sensibilización, posiblemente también en campañas en los colegios, posiblemente también en muchas actuaciones que tienen que ver con un conocimiento mucho más exhaustivo de la realidad y de la peligrosidad a la hora de utilizar un vehículo a motor. Pero también haciendo lo que estamos haciendo: potenciación del transporte público, por ejemplo, que se está haciendo, se ha invertido más en transporte público durante estos años que nunca en la historia de la comunidad; mejorando las carreteras, mejorando los accesos, mejorando y quitando travesías peligrosas por algunas ciudades de nuestra comunidad, haciendo autovías y, en definitiva, modernizando la red viaria en nuestra comunidad. En ese camino estamos y en ese camino vamos a continuar. ¿Sensibilización? De acuerdo. Lo que se ha venido haciendo además y seguir incentivando. ¿Planes globales al respecto? También. Y, sobre todo, inversiones en la red viaria.

Y, señor Pla, a las personas les preocupa la seguridad vial y a las personas de esta comunidad también les preocupa el agua, tenga usted completa seguridad. *(Aplaudiments des d'un sector de la cambra)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Correspon la pregunta formulada per l'il·lustríssim senyor síndic del Grup Parlamentari Entesa, el senyor Ribó. Té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president.

A nosaltres ens agrada reconèixer allò que és un avanç. I volem començar saludant el que avui inaugurem, que és poder preguntar setmanalment al president de la Generalitat sobre temes d'actualitat. Considerem que és una inflexió positiva i aixina ho saludem per la salut democràtica d'aquestes Corts. I ens agradaria que continuaren en inflexions positives. Per això li hem preguntat avui al voltant d'una proposta seua durant la campanya electoral i al voltant d'una proposta que vosté va fer en aquesta trona –se'n recordarà–, concretament en el seu debat d'investidura. És concretament el compromís de reforma de l'Estatut.

Vosté entendreà que estem preocupats per aquest tema, els motius són clars. El primer motiu és molt senzill. Nosaltres hem vist compromisos pareguts al seu en aquesta trona del seu antecessor que després s'han convertit en fum; de forment, ni un gra. Nosaltres hem sentit i hem llegit declaracions –ahir en vam llegir una– pel qual el seu antecessor deia que això de reformar els estatuts no era ni l'hora ni el moment ni era oportú. Nosaltres hem sentit i hem vist declaracions de dirigents del seu partit que van en sentit contrari al que vosté va plantejar ací.

Senyor president, senyor Camps, nosaltres li voldríem demanar una cosa molt senzilla, una cosa molt senzilla: que antepose la seua valenciania a l'obediència, a les directrius del seu partit. Per tant, la pregunta és concreta: quan va a complir el seu compromís, senyor Camps?

La segona pregunta, la segona reflexió, té a veure amb un altre aspecte: Com va a complir el seu compromís? Vosté va fixar tres elements, ho vaig rellegir l'altre dia. Vosté sap que el nostre Estatut, quan va nàixer al començament dels anys 80, va ser un Estatut..., l'Estatut que més va ser canviat a Madrid, l'Estatut que per canviar-lo li van canviar fins el nom a la comunitat. És un exemple de submissió claríssima a plantejaments centralistes. Eixe és el naixement de la nostra història.

Home, nosaltres acceptem el que va dir vosté, i és cert que tenim un nivell de competències molt alt, és clar. Tenim fins i tot competències que no té Euskadi, per exemple, en treball. És cert. Però, mire, nosaltres pensem que autonomia és més que descentralització administrativa. Vosté ho pensa? Nosaltres pensem que autonomia també és tenir poder polític. Vosté ho pensa? Nosaltres pensem que som majors d'edat per a tenir poder polític, capacitat d'autoorganitzar-nos, com tenen els andalusos, els catalans, els bascos, els gallecs. Vosté ho pensa? Nosaltres pensem que els valencians som ja majors d'edat en el 2003, al començament del segle XXI. Vosté ho pensa? Eixe és el problema.

Mire, jo li vaig a posar un exemple. En l'Assemblea de Madrid hi ha hagut un problema que es va resoldre d'una manera determinada. Què haguera passat en esta comunitat, que l'article 12.3 diu: "La duració del Parlament és de quatre anys". Mire, haguera pogut passar fins i tot que el senyor Tamayo fóra president de la Generalitat aquí, ho haguera permès el Reglament. El que mai haguera pogut passar és que hagueren hagut eleccions. No creu que açò s'ha de canviar?

Senyor Camps, nosaltres pensem que les valencianes i els valencians tenim dret a un estatut d'autonomia de majors d'edat. I nosaltres estem convençuts que el poder central d'este país ens continua considerant com a menors d'edat. Tenim competències però no tenim poder polític. No tenim el dret d'autoorganitzar-nos com tenen moltes altres comunitats autònomes.

Per tant, senyor Camps, quan i com. Li agrairia que em responguera.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Senyoria.

La veritat, si em permet, senyoria, un reflex de centralisme és portar a Tamayo a una discussió respecte al nostre Estatut d'Autonomia. Eixe sí que és un reflex de centralisme, perquè jo crec que no val la pena parlar d'exemples fora del que és el nostre territori autònom.

I, a més, com hem dit en moltes ocasions des del Partit Popular: és fonamental el més ampli consens. Per això jo ja